

SEURAN MESTARUUSKILPAILUT 2.9.2023

Kisat pidettiin taas perinteiseen tapaan ilman suurta veristä kilpailuhenkeä kisan keskuspaikan ollessa Tikkasenkarin laavulla. Sään haltijat olivat puolellamme. Tyyni lämmin pilvinen sää ja 15-18C lämmintä. Kalakeli. Valtakunnalliset sähköntuottolähteet ja loppukesän sateet eivät olleet puolellamme. Vettä virtasi vaahtopalloina vielä Tikkasellakin.

Paikalla aloituksessa olleet päättivät, että kalaan mennään, mutta kisa päättyköön jo tuntia aiemmin. Huomasimme silloin vinssitalon seinässä ison oudon QR-koodin. Otsikko Kemijoki Tikkasenkari. Se toi näkyviin vuosia sitten pyytämämme reaaliaikaisen veden korkeuden metreinä. Tosin tunti taaksepäin vartin välein, mutta kuitenkin. Tässä linkki siihen <https://ehp-data.com/kemijoki/tikkasenkari> . Sen mukaan vesi nousi vielä 30 cm kisa-aikana olleen 76.5- 76,8 m. Virtaaman ollessa noin 400 perstuntumalla eli liikaa.

Väsyneet, mutta onnelliset kalastajat saapuivat Kataja - Tennikarilta laavulle Tikkasen karille jo totuttua aiemmin, jossa heitä odotti valmiina nokipannukahvi ja makkara. Niiden tuoksu oli houkutelut paikalle kaupungista myös perinteisesti seuramme kunniajäsenet Antti Sorron, Kauko Passojan ja Timo Pynnösen. He toivat mukanaan auringon paisteen. Kunniajäsenet ja kalastajat yhteenlaskien meitä hääri nuotion ympärillä täysi tusina.

Saalis ei ollut mielessä vaan nälän torjuminen, mutta vilkkaan puhesorinan keskeltä paljastuivat saajatkin. Kun 5 litran pannun kahvi ja makkarat olivat vatsoissa, oli lopun aika. 2 kirreä kilpailivat toisiaan vastaan, kumpi on isompi. Isompi oli Hannu Kumpulän säkissä ja vain 5 millimetrin erolla toiseksi suurin oli Harri Rautajoen pussissa. Kolmas kala oli joessa syntynyt harri 39 cm.

Perinteiset pytyt eli seuran mestari ja suurin kala menivät viimevuotiseen tapaan yhdelle henkilölle - Hannu Kumpulalle. Kaiverruskallion tietokoneessa oli Hannun nimi niin monta kertaa, että se lipsahti kaiverruksessa jo valmiiksi tälle vuodelle. Uutena erikoispalkintona seuran mestarille jaettiin valkoinen sieni paikan päältä poimittuna ja hopealle jääneelle punainen, jossa valkoisia täpliä. Kolmanneksi jäänyt ei saanut mitään luomua.

Kunniajäsen Kauko Passoja piti lopuksi koskettavan päätöspuheen, jossa totesi hienon seuran hienon toiminnan jatkuvan ja kiitti kaikkia tästä.

”Olet rannalla yksin vavan kanssa, katse vedessä ja usko mitä teet. Voitatko luonnonvoimat vai ei. Joskus jäät toiseksi, mutta sen jälkeen taas uskot, että osaat joskus.”

Hyvässä seurassa ja yhdessä oli mukavaa. Paluumatkalla ripsi vettä. Oi jospa oisin saanut olla....

Timo Salminen